

Arrest

nr. 346 146 van 4 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 20 maart 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 5 juni 2025.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 28 augustus 2025 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten en tot de Bakongo etnie te behoren. U bent geboren op (...) 1976 in de hoofdstad Luanda.

Toen u negentien jaar werd huwde u met uw ex-partner P.. In 2005, zeven jaar na de geboorte van jullie tweeling, sloeg de sfeer in jullie relatie om. P. werd fysiek agressief en misbruikte u. Uw jongste dochter werd geboren als gevolg van dit misbruik. U deed aangifte van het huiselijk geweld, maar botste op onbegrip bij de autoriteiten. Sedert 2007 kwam u niet meer met P. in contact. In 2021 werd u op een avond door onbekende mannen geblinddoekt, meegenomen naar een plek en verkracht. U hoorde verschillende stemmen en herkende o.a. die van uw ex-partner. De dag nadien lieten ze u vrij op de plek waar ze u meenamen. U werd ziek en onderging een moeilijk jaar. Datzelfde jaar vroeg u officieel de scheiding aan. In 2022 gebeurde hetzelfde opnieuw. Hierna heeft u niets meer van P. vernomen.

Op 27 februari 2023 verliet u Angola met uw eigen paspoort en een Spaans visum. U diende op 20 maart 2023 een verzoek om internationale bescherming in te België.

Bij terugkeer naar Angola vreest u om gedood te worden door uw ex-partner P..

Ter staving van uw asielmotieven legt u volgende documenten neer: kopieën van de identiteitskaarten van uw kinderen, een littekenattest en een kopie van de pagina's uit uw paspoort. Op 20 juni 2025 maakte u via uw advocaat opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Bij terugkeer naar Angola vreest u om gedood te worden door uw ex-partner P. (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 05.06.2025, hierna CGVS, p.13-14).

1. Het CGVS acht uw verklaringen omtrent uw relatie en het misbruik ongeloofwaardig.

1.1 U bent incoherent over de start van het misbruik en de aard van jullie relatie. De vaststelling dat u telkens uw antwoord aanpast naargelang het u behoeft draagt bij aan de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

- U stelt het ene moment dat uw dochter S. (°2004) geboren is als gevolg van het misbruik door P. (CGVS, p.7; zie Dienst Vreemdelingenzaken, hierna DVZ, p.9). Het andere moment stelt u dat het misbruik begon wanneer de tweeling (°1998) zeven jaar werd, wat uitgerekend neerkomt op eind 2005, een jaar na de geboorte van S. (CGVS, p.8; DVZ, p.9). Deze verklaring volgend kan S. dus onmogelijk als resultaat van het misbruik geboren zijn.*

- U stelt dat in het begin van jullie relatie alles goed was en dat de problemen pas begonnen na de geboorte van de tweeling (CGVS, p.7). Later stelt u dat P. u reeds sloeg sinds jullie vrijersjaren, omdat hij jaloers was (CGVS, p.8). Hoewel het CGVS er kan inkomen dat niet elke relatie onmiddellijk beëindigd wordt zodra er enige sprake is van geweld, kan er niet worden ingezien waarom u dan tijdens uw aanvraag naar uw relatie als 'goed' zou verwijzen.*

- U dan gevraagd naar de start van uw problemen stelt u opnieuw dat het probleem begon nadat de tweeling zeven jaar werd, omdat P. nog een kind wou (CGVS, p.13,15).*

- U stelt later nog dat uw problemen begonnen omdat u hem vroeg om uit elkaar te gaan, wat u hem voor het eerst zou gevraagd hebben in 2003 (CGVS, p.14).*

- Nog op een ander moment stelt u dat de zaken zijn verergerd op het moment dat u met S. bij uw moederging wonen (CGVS, p.11).*

1.2 U bent incoherent over de oorzaak van uw problemen.

- Als oorzaak van het misbruik geeft u het ene moment de verklaring dat uw vraag om te scheiden tot uw problemen heeft geleid, terwijl u het andere moment stelt dat P. die nog een kind wou de aanleiding tot uw problemen was (CGVS, p.14-15).*

1.3 Uw verklaringen over de aard van uw relatie zijn niet aannemelijk.

- U stelt dat de situatie danig verslechterde en u over uw kinderen moest waken. U kon ze niet alleen bij hun vader laten (CGVS, p.16). Nochtans vertrok u na de geboorte van S. enkel met haar naar uw moeder en kwamen uw andere vier kinderen u pas achterna in 2007 (CGVS, p.8).*

- Het is opmerkelijk te noemen dat desondanks dat uw kinderen op de hoogte zijn van het misbruik en de verkrachting door P. die u onderging, zij tot op heden contact hebben met hun vader (CGVS, p.20,9).*

Nochtans waren de voorgehouden problemen met hun vader dermate ernstig dat uw oudste zoon J. P. u verzocht en hielp om het land te verlaten (CGVS, p.13).

1.4 U bent incoherent over uw contacten met P..

- U stelt dat u sedert 2007 geen persoonlijk contact meer had met P. (CGVS, p.8). Later stelt u echter dat u nooit met gemak over straat kon lopen omdat P. u stalkte, bewaakte en in elkaar kwam slaan in de buurt van uw werk (CGVS, p.11,19).

- Het is opmerkelijk dat u bij de DVZ ook naliet te vermelden dat nadat u vluchtte van P. hij u kwam stalken en bewaken (zie CGVS-vragenlijst d.d. 02.01.2024, vraag 5).

2. Uw verklaringen over de scheiding zijn niet aannemelijk en strijdig met objectieve informatie.

2.1 Uw verklaringen met betrekking tot de scheiding zijn ongeloofwaardig.

- U vroeg officieel de scheiding aan met P. in 2021, wat zestien jaar na de start van uw problemen is, wat op zich al heel ongeloofwaardig is aangezien u eveneens verklaart dat u sinds 2007 niet meer met de man in contact stond en in de praktijk als sinds 2005 met hem uit elkaar bent (CGVS, p. 9, 14).

- Wanneer u hierop gewezen wordt stelt u dat u al sedert 2003 aan hem vroeg om uit elkaar te gaan, maar wat voor u nu net het verschil is tussen 'uit elkaar gaan' en 'officieel scheiden' kan u helemaal niet uitleggen (CGVS, p.16). Uw verklaringen zijn allesbehalve doorleefd.

2.2 Uw verklaringen met betrekking tot de scheidingsprocedure in Angola stroken niet met objectieve informatie.

- U stelt dan dat u nooit officieel de scheiding kon aanvragen omdat P. zijn akkoord moest geven en jullie pas daarna op zoek konden gaan naar een advocaat om de scheiding officieel te maken (CGVS, p.16).

- o Objectieve informatie toont aan dat elke bij het huwelijk betrokken partij, ofwel samen ofwel alleen, kan verzoeken dat het huwelijk ontbonden wordt wanneer de beginselen waarop het werd opgericht onherstelbaar zijn verslechterd.

- o De echtscheiding op verzoek van één partij kan gedaan worden onder volgende omstandigheden

- ¿ de facto scheiding gedurende meer dan drie jaar;

- ¿ het verlaten van het land door de andere echtgenoot om niet terug te keren;

- ¿ afwezigheid, zonder nieuws, gedurende een periode van ten minste drie jaar;

- ¿ wijziging van de mentale vermogens van de andere echtgenoot, medisch geverifieerd, wanneer meer dan drie jaar en, vanwege de ernst ervan, de mogelijkheid om samen te leven in gevaar brengt. o Deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

- Er kan dus niet worden ingezien waarom u zestien jaar zou wachten om de scheiding aan te vragen met uw ex, noch waarom u hier dan alsnog toe zou overgaan op het moment dat reeds vier van uw vijf kinderen meerderjarig waren (DVZ, p.9).

2.3 Het CGVS hecht geen geloof aan uw voorgehouden profiel een naïeve, ongeletterde vrouw te zijn.

- U verklaart geen opzoekingswerk te hebben gedaan naar advocaten of de procedure rond scheidingen, omdat u daar niet sterk in bent. U schakelde niet de hulp van uw kinderen in om u te helpen met de technologie, omdat u een naïeve vrouw bent. Daarom liet u de situatie maar voor wat het was (CGVS, p.17).

- Uw verklaringen naïef en onbeholpen te zijn, worden sterk gerelativeerd door de gegevens uit uw paspoort. Dit bevat namelijk een visum voor Spanje uit 1998 en twee visa voor China uit 2014 en 2015. Dit toont aan dat u een bereisde vrouw bent met een zekere mate aan zelfstandigheid die niet strookt met uw voorgehouden profiel van onbeholpen naïeve vrouw.

- Bovendien liet u na te melden dat u reeds eerder Angola had verlaten (CGVS, p.10). Pas wanneer u geconfronteerd wordt met de informatie uit uw paspoort stelt u dat u de vraag eerder verkeerd begrepen had (CGVS, p.21). Dit kan geenszins worden aangenomen gezien de duidelijke vraagstelling en uw herhaaldelijke verklaringen dat u Angola voor uw vertrek in 2023 nooit hebt verlaten en hieromtrent sinds 2008 ook nooit geen plannen meer maakte (CGVS p. 10). Bovendien werd duidelijk aangegeven aan het begin van het onderhoud dat u om verduidelijking moet vragen wanneer u iets niet begrijpt (CGVS, p.2), hetgeen u naliet te doen en dus ook niet als verschoningsgrond kan aanhalen.

3. Uw verklaringen met betrekking tot de aanleiding van uw vertrek, met name de ontvoeringen en verkrachtingen in 2021 en 2022, zijn niet geloofwaardig.

- Uw advocaat benadrukt dat uw vrees echt ontstond nadat u in 2021 officieel de scheiding aanvraagde en ook u stelt dat deze actie voor u de start van uw tragedie is (CGVS, p. 11, 14, 22).

- Sowieso is het opmerkelijk dat uw ex, met wie u reeds sinds 2005 de facto uit elkaar bent, in 2021 en 2022 plots twee maal zou overgaan tot het ontvoeren en verkrachten van de moeder van zijn kinderen, naar aanleiding van uw officiële vraag tot scheiding (CGVS, p. 11, 14, 22).

- Zoals reeds gesteld overtuigt u echter niet met betrekking tot (de aard van) uw relatie met P. , u bent niet coherent met betrekking tot de start van de problemen en de aard van uw contacten met hem sinds 2005. Evenmin kan u duiden waarom u pas/nog in 2021 zou zijn overgegaan tot een officiële scheiding, 16 jaar nadat jullie reeds uit elkaar gingen. (Zie supra.) Uw incoherente verklaringen met betrekking tot

(uw relatie met) uw ex, P., voorafgaand aan de beweerde ontvoeringen en verkrachtingen, ondermijnen de geloofwaardigheid van deze beweerde gebeurtenissen volledig.

- Er kan dan ook niet worden aangenomen dat u naar aanleiding van enige ontvoeringen Angola diende te verlaten, laat staan dat u hierom niet zou kunnen terugkeren.

4. Documenten. Deze zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen.

- Uw paspoort en de bijhorende pagina's zijn enkel een aanwijzing van uw identiteit, hetgeen hier niet ter discussiestaat.

- De kopieën van de identiteitskaarten van uw kinderen ondersteunen enkel uw verklaringen dat u samen met P. C. vijf kinderen hebt gekregen, maar zegt niets over de aard van uw relatie met deze persoon.

- Het littekenattest spreekt over bepaalde littekens, maar zegt niets over in welke context of omstandigheden u deze hebt opgelopen en werd bovendien opgesteld op uw eigen aanvraag.

- De opmerkingen op de notities gaan over twee kleine vertaalfouten, namelijk een leeftijd waarop u verhuisde en de maand waarin u vertrok, maar raken niet aan de kern van deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Terloops voert verzoekster tevens de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Zij verwijst hierbij naar en citeert fragmenten uit algemene landeninformatie, rechtsleer, rechtspraak van de Raad van State (hierna: de RvS).

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale

bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.2.3. Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.2.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.2.4.1. Verzoekster vreest bij een terugkeer naar Angola gedood te worden door haar ex-partner.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er moet vastgesteld worden dat verzoekster met haar betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in haar verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Zij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

2.2.4.2. Vooreerst wordt er in de bestreden beslissing met reden gemotiveerd dat verzoeksters verklaringen over haar relatie en het misbruik door haar ex-partner ongeloofwaardig worden geacht:

“1.1 U bent incoherent over de start van het misbruik en de aard van jullie relatie. De vaststelling dat u telkens uw antwoord aanpast naargelang het u behoeft draagt bij aan de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

- U stelt het ene moment dat uw dochter S. (°2004) geboren is als gevolg van het misbruik door P. (CGVS, p.7; zie Dienst Vreemdelingenzaken, hierna DVZ, p.9). Het andere moment stelt u dat het misbruik begon wanneer de tweeling (°1998) zeven jaar werd, wat uiterekend neerkomt op eind 2005, een jaar na de geboorte van S. (CGVS, p.8; DVZ, p.9). Deze verklaring volgend kan S. dus onmogelijk als resultaat van het misbruik geboren zijn.*

- U stelt dat in het begin van jullie relatie alles goed was en dat de problemen pas begonnen na de geboorte van de tweeling (CGVS, p.7). Later stelt u dat P. u reeds sloeg sinds jullie vrijersjaren, omdat hij jaloers was (CGVS, p.8). Hoewel het CGVS er kan inkomen dat niet elke relatie onmiddellijk beëindigd wordt zodra er enige sprake is van geweld, kan er niet worden ingezien waarom u dan tijdens uw aanvraag naar uw relatie als ‘goed’ zou verwijzen.*

- U dan gevraagd naar de start van uw problemen stelt u opnieuw dat het probleem begon nadat de tweeling zeven jaar werd, omdat P. nog een kind wou (CGVS, p.13,15).*

- U stelt later nog dat uw problemen begonnen omdat u hem vroeg om uit elkaar te gaan, wat u hem voor het eerst zou gevraagd hebben in 2003 (CGVS, p.14).*

- Nog op een ander moment stelt u dat de zaken zijn verergerd op het moment dat u met S. bij uw moeder ging wonen (CGVS, p.11).*

1.2 U bent incoherent over de oorzaak van uw problemen.

- Als oorzaak van het misbruik geeft u het ene moment de verklaring dat uw vraag om te scheiden tot uw problemen heeft geleid, terwijl u het andere moment stelt dat P. die nog een kind wou de aanleiding tot uw problemen was (CGVS, p.14-15).*

1.3 Uw verklaringen over de aard van uw relatie zijn niet aannemelijk.

- U stelt dat de situatie danig verslechterde en u over uw kinderen moest waken. U kon ze niet alleen bij hun vader laten (CGVS, p.16). Nochtans vertrok u na de geboorte van S. enkel met haar naar uw moeder en kwamen uw andere vier kinderen u pas achterna in 2007 (CGVS, p.8).*

- Het is opmerkelijk te noemen dat desondanks dat uw kinderen op de hoogte zijn van het misbruik en de verkrachting door P. die u onderging, zij tot op heden contact hebben met hun vader (CGVS, p.20,9). Nochtans waren de voorgehouden problemen met hun vader dermate ernstig dat uw oudste zoon J. P. u verzocht en hielp om het land te verlaten (CGVS, p.13).*

1.4 U bent incoherent over uw contacten met P..

- U stelt dat u sedert 2007 geen persoonlijk contact meer had met P. (CGVS, p.8). Later stelt u echter dat u nooit met gemak over straat kon lopen omdat P. u stalkte, bewaakte en in elkaar kwam slaan in de buurt van uw werk (CGVS, p.11,19).*

- Het is opmerkelijk dat u bij de DVZ ook naliert te vermelden dat nadat u vluchtte van P. hij u kwam stalken en bewaken (zie CGVS-vragenlijst d.d. 02.01.2024, vraag 5)."*

Verzoekster repliceert dat de tweeling geboren is in 1998 en na hun geboorte, zij aan haar (ex-)partner gezegd heeft dat ze geen kinderen meer wilde omdat ze dan al vier kinderen had. Ze stelt dat haar (ex-)

partner hier niet mee akkoord was, hij wel nog kinderen wilde en haar dochter S. het resultaat is van seksueel misbruik. Verzoekster benadrukt dat immers, naarmate de tweeling ouder werd, haar man een nieuw kind wilde. Ze stelt dat aangezien zij dit niet wilde, hij haar verkracht heeft om alsnog zijn zin te krijgen. Verzoekster betoogt dat het huiselijk geweld altijd aanwezig is geweest, waardoor zij dat op termijn als 'normaal' ging beschouwen. Verzoekster stelt dat ze niets anders gewoon was en naarmate de tweeling ouder werd, haar ex-partner aldus nog kinderen wilde en hij verder ging dan enkel het huiselijk geweld en hij haar ook seksueel misbruikte. Verzoekster stipt aan dat zij alles zeer gedetailleerd en doorleefd uiteen gezet heeft en verweerder een zwart-wit beeld tracht te schetsen van een zeer gecompliceerde relatie, waar het (seksueel en fysiek) geweld doorheen de jaren altijd aanwezig was. Ze stelt dat verweerder zich focust op futiliteiten als leeftijden, jaartallen,... om haar op vermeende tegenstellingen te betrappen om alsnog een negatieve beslissing te kunnen verantwoorden. Verzoekster werpt op dat zij echter geen dagboek bijhield van elke gebeurtenis en jaartal, zij elke dag wakker werd in een nachtmerrie, waar ook de autoriteiten weigerden haar tegen te beschermen. Verzoekster voert verder aan dat wanneer zij immers klacht trachtte neer te leggen tegen haar ex-partner men vlakaf zei dat zij niet tussen kwamen in intrafamiliale problemen. Verzoekster stelt dat zij uiteindelijk in 2007 weggegaan is met haar jongste kind, S. naar haar moeder en later dat jaar de andere kinderen haar gevolgd zijn. Ze stelt dat op het moment dat zij wegging zij geen mogelijkheid had om de andere vier kinderen mee te nemen: zij had geen inkomsten en stond alleen met een klein kind. Verzoekster betoogt dat zij dan ook noodgedwongen was om de andere kinderen bij haar ex-partner achter te laten tot zij in staat was om ook hen bij hem weg te halen. Verzoekster betoogt dat na een tijdje ze werk kon regelen in een schoonheidssalon en ze ook de andere kinderen weggehaald heeft bij haar ex-partner. Wat de escalatie van de problemen betreft, betoogt verzoekster dat er niet veel nodig was om haar ex-partner te doen ontploffen en haar in elkaar te slaan en seksueel te misbruiken, namelijk: haar weigering om meer kinderen te krijgen, hem tegenspreken, hem effectief verlaten, bij haar moeder gaan wonen met S. en de echtscheidingsprocedure inleiden. Ze stelt dat alles voor hem een excuus vormde om haar te misbruiken. Verzoekster stelt dat wanneer verweerder haar dan ook vroeg wanneer de zaken 'verergerd zijn', zij verschillende momenten en gebeurtenissen aangaf waarop het gedrag en misbruik escaleerde. Ze meent dat dit uiteraard geen incoherenties zijn, maar de schrijnende waarheid dat zij zodanig veel misbruikt is geweest dat zij niet één gebeurtenis als 'hoofdingcident' kon bestempelen. Verzoekster kan met de loutere volharding in haar verklaringen zoals reeds uiteengezet op het CGVS geenszins bovenstaande omstandige bevindingen ontcrachten noch haar weinig aannemelijke en incoherente verklaringen over haar relatie en het misbruik verschoenen. Immers wijst de Raad erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die coherente verklaringen kan afleggen over kernelementen van haar vrees, in casu verzoekster haar relatie en het vermeende misbruik.

Vervolgens motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat verzoeksters verklaringen over de scheiding niet aannemelijk en strijdig zijn met objectieve informatie:

"2.1 Uw verklaringen met betrekking tot de scheiding zijn ongeloofwaardig.

- *U vroeg officieel de scheiding aan met P. in 2021, wat zestien jaar na de start van uw problemen is, wat op zich al heel ongeloofwaardig is aangezien u eveneens verklaart dat u sinds 2007 niet meer met de man in contact stond en in de praktijk als sinds 2005 met hem uit elkaar bent (CGVS, p. 9, 14).*

- *Wanneer u hierop gewezen wordt stelt u dat u al sedert 2003 aan hem vroeg om uit elkaar te gaan, maar wat voor u nu net het verschil is tussen 'uit elkaar gaan' en 'officieel scheiden' kan u helemaal niet uitleggen (CGVS, p.16). Uw verklaringen zijn allesbehalve doorleefd.*

2.2 Uw verklaringen met betrekking tot de scheidingsprocedure in Angola stroken niet met objectieve informatie.

- *U stelt dan dat u nooit officieel de scheiding kon aanvragen omdat P. zijn akkoord moest geven en jullie pas daarna op zoek konden gaan naar een advocaat om de scheiding officieel te maken (CGVS, p. 16).*

- o *Objectieve informatie toont aan dat elke bij het huwelijk betrokken partij, ofwel samen ofwel alleen, kan verzoeken dat het huwelijk ontbonden wordt wanneer de beginselen waarop het werd opgericht onherstelbaar zijn verslechterd.*

- o *De echtscheiding op verzoek van één partij kan gedaan worden onder volgende omstandigheden*

- ¿ *de facto scheiding gedurende meer dan drie jaar;*

- ¿ *het verlaten van het land door de andere echtgenoot om niet terug te keren;*

- ¿ *afwezigheid, zonder nieuws, gedurende een periode van ten minste drie jaar;*

- ¿ *wijziging van de mentale vermogens van de andere echtgenoot, medisch geverifieerd, wanneer meer dan drie jaar en, vanwege de ernst ervan, de mogelijkheid om samen te leven in gevaar brengt.*
- o *Deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier.*

- *Er kan dus niet worden ingezien waarom u zestien jaar zou wachten om de scheiding aan te vragen met uw ex, noch waarom u hier dan alsnog toe zou overgaan op het moment dat reeds vier van uw vijf kinderen meerderjarig waren (DVZ, p.9).*

2.3 Het CGVS hecht geen geloof aan uw voorgehouden profiel een naïeve (...) vrouw te zijn.

- *U verklaart geen zoekwerk te hebben gedaan naar advocaten of de procedure rond scheidingen, omdat u daar niet sterk in bent. U schakelde niet de hulp van uw kinderen in om u te helpen met de technologie, omdat u een naïeve vrouw bent. Daarom liet u de situatie maar voor wat het was (CGVS, p.17).*

- *Uw verklaringen naïef en onbeholpen te zijn, worden sterk gerelativeerd door de gegevens uit uw paspoort. Dit bevat namelijk een visum voor Spanje uit 1998 en twee visa voor China uit 2014 en 2015. Dit toont aan dat u een bereisde vrouw bent met een zekere mate aan zelfstandigheid die niet strookt met uw voorgehouden profiel van onbeholpen naïeve vrouw.*

- *Bovendien liet u na te melden dat u reeds eerder Angola had verlaten (CGVS, p.10). Pas wanneer u geconfronteerd wordt met de informatie uit uw paspoort stelt u dat u de vraag eerder verkeerd begrepen had (CGVS, p.21). Dit kan geenszins worden aangenomen gezien de duidelijke vraagstelling en uw herhaaldelijke verklaringen dat u Angola voor uw vertrek in 2023 nooit hebt verlaten en hieromtrent sinds 2008 ook nooit geen plannen meer maakte (CGVS p. 10). Bovendien werd duidelijk aangegeven aan het begin van het onderhoud dat u om verduidelijking moet vragen wanneer u iets niet begrijpt (CGVS, p.2), hetgeen u naliet te doen en dus ook niet als verschoningsgrond kan aanhalen."*

Verzoekster stelt dat zij jarenlang getracht heeft om een echtscheiding in onderlinge overeenstemming te bekomen van haar (ex-)partner, juist omdat zij wist dat als zij eenzijdig de procedure zou inleiden zonder zijn akkoord de situatie zou escaleren, hetgeen effectief ook zo gebeurd is. Verzoekster betoogt dat haar (ex-)partner sinds haar zestende in haar leven was en elke beslissing beïnvloedde die zij nam, ook al was hij fysiek niet in de buurt. Verzoekster stelt dat zij nog steeds doodsbenuwd is van hem. Verder geeft verzoekster aan dat zij nooit gezegd heeft ongeletterd te zijn. Ze licht toe dat zij verklaard heeft tot de tiende klas naar school te zijn geweest. Verzoekster betoogt daarnaast dat de reizen die zij gemaakt heeft, te maken hebben met haar job en haar ambitie om zelf iets op te starten om te kunnen instaan voor zichzelf en haar kinderen.

Verzoekster brengt met haar betoog geenszins dienstige elementen bij die bovenstaande pertinente weigeringsmotieven kunnen ombuigen.

Immers biedt verzoekster met haar betoog waarin ze wederom volhardt in haar verklaringen geenszins een afdoende verklaring voor het feit dat zij pas na zestien jaar een echtscheidingsprocedure gestart is, daar zij geenszins verduidelijkt waarom de situatie zou escaleren bij het opstarten van een echtscheidingsprocedure gezien zij sinds 2005 al feitelijk gescheiden was van haar (ex-)partner en sinds 2007 geen contact meer had.

Wat betreft verzoeksters terecht betoog dat zij nooit heeft gezegd ongeletterd te zijn geweest, oordeelt de Raad dat dit motief evenwel als overtollig kan aangeduid worden zodat dit geenszins afbreuk doet aan de overige draagkrachtige bevindingen aangaande haar niet-aannemelijk voorgehouden profiel als een naïeve en onbeholpen vrouw, te meer zij zelf in haar verzoekschrift betoogt dat zij gereisd heeft wegens haar job en ambitie om voor zichzelf en haar kinderen te kunnen instaan.

Tot slot wordt er in de bestreden beslissing op terechte wijze gemotiveerd dat verzoeksters verklaringen met betrekking tot de aanleiding van haar vertrek, met name de ontvoeringen en verkrachtingen in 2021 en 2022, niet geloofwaardig zijn:

- *Uw advocaat benadrukt dat uw vrees echt ontstond nadat u in 2021 officieel de scheiding aanvraagde en ook u stelt dat deze actie voor u de start van uw tragedie is (CGVS, p. 11, 14, 22).*

- *Sowieso is het opmerkelijk dat uw ex, met wie u reeds sinds 2005 de facto uit elkaar bent, in 2021 en 2022 plots twee maal zou overgaan tot het ontvoeren en verkrachten van de moeder van zijn kinderen, naar aanleiding van uw officiële vraag tot scheiding (CGVS, p. 11, 14, 22).*

- *Zoals reeds gesteld overtuigt u echter niet met betrekking tot (de aard van) uw relatie met P., u bent niet coherent met betrekking tot de start van de problemen en de aard van uw contacten met hem sinds 2005. Evenmin kan u duiden waarom u pas/nog in 2021 zou zijn overgegaan tot een officiële scheiding, 16 jaar nadat jullie reeds uit elkaar gingen. (Zie supra.) Uw incoherente verklaringen met betrekking tot (uw relatie met) uw ex, P., voorafgaand aan de beweerdde ontvoeringen en verkrachtingen, ondermijnen de geloofwaardigheid van deze beweerdde gebeurtenissen volledig.*

- *Er kan dan ook niet worden aangenomen dat u naar aanleiding van enige ontvoeringen Angola diende te verlaten, laat staan dat u hierom niet zou kunnen terugkeren."*

In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster niet in het hoofd kan kijken van haar (ex-)partner en niet weet waarom hij zo heftig heeft gereageerd. Verzoekster betoogt dat hij geen redelijke man is wiens acties rationeel te verklaren zijn. Verzoekster stelt dat het feit dat verweerder de gang van zaken 'opmerkelijk' vindt, niet betekent dat zij hierover zou hebben gelogen. Verzoekster meent dat het feit dat

verweerder het vreemd vindt dat haar (ex-)partner 'de moeder van zijn kinderen zou ontvoeren en verkrachten' aantoonde hoe onredelijk verweerder te werk is gegaan. Ze stelt dat zij tijdens het gehoor heeft aangegeven dat hij haar herhaaldelijk verkrachtte om nog kinderen te verwekken. Ze meent dat als iemand daartoe in staat is, hij ook perfect in staat is om zijn ex - die alle banden op een officiële manier tracht door te knippen en de echtscheiding aanvraagt - te ontvoeren en verkrachten. Verzoekster besluit dat het feit dat zij tot op heden nog niet gescheiden zijn, omdat haar (ex-)partner al het mogelijke doet om dit te beletten, nogmaals haar relaas en vrees bevestigt.

Verzoekster volhardt opnieuw in haar verklaringen zonder dienstige elementen bij te brengen die bovenstaande pertinente weigeringsmotieven kunnen ontkrachten. Verzoekster kan geen afdoende verklaring bieden voor de plotse handelingen van haar (ex-)partner. Immers is het weinig aannemelijk dat haar (ex-)partner na een feitelijke scheiding van zestien jaar dergelijke handelingen zou stellen naar aanleiding van een aanvraag tot een officiële echtscheiding daar zij sinds 2005 uit elkaar zijn en zij geen contact meer hebben sinds 2007.

Waar verzoekster verwijst naar algemene landeninformatie en betoogt dat zij geen bescherming kon krijgen van haar eigen autoriteiten, huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen amper bestraft worden in Angola, slachtoffers van seksueel geweld vaak geen aangifte durven te doen omdat de politie onvoldoende bescherming biedt en daders na omkoping snel worden vrijgelaten, ze te wandelen gestuurd worden als ze dan de moed bijeen rapen om alsnog een klacht neer te leggen zoals zij eenmaal probeerde en in haar geval het nog moeilijker is aangezien haar man bij de burgerlijke politie werkte, kan ze allerminst afbreuk doen aan de concrete motieven gesteund op haar individueel beschermingsverzoek. Immers wijst de Raad erop dat verzoekster met de verwijzing naar algemene landeninformatie geenszins concrete en dienstige elementen bijbrengt die haar vrees voor vervolging kunnen staven en een ander licht kunnen werpen op haar eigen ongeloofwaardige verklaringen aangaande het misbruik door haar ex-partner en hun scheiding.

Gelet op het geheel van bovenstaande motieven, is er geen reden om verzoeksters relaas respectievelijk te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoeksters betoog dat zij in Angola geen bescherming kan krijgen, is dan ook niet dienstig.

De Raad meent ten slotte dat de door verzoekster overgemaakte opmerkingen en neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd. Het louter benadrukken van de neergelegde documenten werpt geen ander licht op de concrete beoordeling ervan die de Raad kan bijtreden.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor en vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster.

2.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont evenwel niet aan dat er heden in Angola een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert. In hoofde van verzoekster kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt

voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.2.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stipt aan dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.2.10. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU